Свръшіе Маій

Сетны Ѥе і днесь на мнѧ
Що да думамъ Азъ нерад
Славеитъ днеіка мльквитъ
Времени дней презръквад
Мила лѣтна сладка младость
Слезна горда нева старость
Вся природа сі тоскуе
Онска тягость преоръвуе
Пролѣтна пріятность праща
Но лѣтне дерзкость и образа
Все вечъ злато що начене
Жѧлно горко да вѣне
Азъ ще съ него вѣдно
Ще живѣ азъ нимѧ бѣдно
Не желайте віе злаудъ
Ще досітте младъ знаудъ
Дамъ Маій да сѧ свръше
Листе вашъ да разръше